Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 4. April 1942 Wydano w Krakau, dnia 4 kwietnia 1942 r.	Nr. 28

Inhalt / Treść

Zehnte Durchführungsverordnung

zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement.

Vom 17. März 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den

Dziesiąte rozporządzenie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 17 marca 1942 r.

Celem wykonania rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Ge-

Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) bestimme ich:

§ 1

Im § 6 Satz 2 der Sechsten Durchführungsverordnung vom 29. März 1941 zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement (VBlGG. S. 172) werden die Worte „und Angestellte" gestrichen.

§ 2

Diese Durchführungsverordnung tritt mit dem 1. April 1942 in Kraft.

Krakau, den 17. März 1942.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Dr. Frauendorfer

neralnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) postanawiam:

§ 1

W § 6 zdanie 2 szóstego rozporządzenia wykonawczego z dnia 29 marca 1941 r. do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 r. o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. Rozp. GG. str. 172) skreśla się słowa „i funkcjonariuszów".

§ 2

Niniejsze rozporządzenie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

Krakau, dnia 17 marca 1942 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Dr. Frauendorfer

Tarifordnung

zur Änderung und Ergänzung der Rahmentarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (RTO.) — Tarifregister Nr. 10/1 — vom 23. April 1940.

(Tarifregister Nr. 10/3.)

Vom 17. März 1942.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBlGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

Die Rahmentarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (RTO.) vom 23. April 1940 (VBlGG. II S. 265) wird wie folgt geändert und ergänzt:

1. Der § 1 Abs. 1 erhält folgende Fassung:
   „(1) Diese Tarifordnung gilt für die in öffentlichen Verwaltungen und Betrieben beschäftigten nichtdeutschen Arbeiter, Arbeiterinnen und Angestellten. Deutsche Volkszugehörige fallen nicht unter diese Tarifordnung."
2. Der § 5 Abs. 1 Satz 2 erhält folgende Fassung:
   „Der Leiter des Betriebes kann die regelmäßige werktägliche Arbeitszeit bis zu zehn Stunden verlängern."
3. Dem § 7 werden folgende Absätze 4 und 5 angefügt:
   „(4) Angestellten ist bei Arbeitsunfähigkeit infolge Krankheit oder unverschuldeten Unfalls nach einer Beschäftigungszeit von weniger als vier Monaten das Gehalt bis zur Dauer von zwei Wochen, nach einer Beschäftigungszeit von mindestens vier Monaten bis zur Dauer von sechs Wochen weiterzuzahlen, jedoch nicht über die Dauer des Beschäftigungsverhältnisses hinaus.

Ordynacja taryfowa

celem zmiany i uzupełnienia ordynacji taryfowej ramowej dla nie będących Niemcami pracowników fizycznych i umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OTR.) — rejestr taryfowy Nr. 10/1 — z dnia 23 kwietnia 1940 r.

(Rejestr taryfowy Nr. 10/3.)

Z dnia 17 marca 1942 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w połączeniu z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

Ordynację taryfową ramową dla nie będących Niemcami pracowników fizycznych i umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OTR.) z dnia 23 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 265) zmienia i uzupełnia się jak następuje:

1. § 1 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:
   „(1) Niniejsza ordynacja taryfowa dotyczy nie będących Niemcami i zatrudnionych w publicznych zarządach i przedsiębiorstwach pracowników i pracowniczek fizycznych oraz umysłowych. Osoby narodowości niemieckiej nie są objęte niniejszą ordynacją taryfową."
2. § 5 ust. 1 zdanie 2 otrzymuje następujące brzmienie:
   „Kierownik przedsiębiorstwa może normalny czas pracy w dniach roboczych przedłużyć aż do dziesięciu godzin."
3. Do § 7 dodaje się następujące ust. 4 i 5:
   „(4) W razie niezdolności do pracy na skutek choroby albo niezawinionego wypadku, należy pracownikowi umysłowemu wypłacać nadal uposażenie przez okres dwóch tygodni, jeżeli czas zatrudnienia wynosi mniej aniżeli cztery miesiące, przez okres sześciu tygodni, jeżeli czas zatrudnienia wynosi co najmniej cztery miesiące, jednak nie ponad okres trwania stosunku służbowego.

(5) Die Weiterzahlung des Gehaltes ist bei einer zusammenhängenden Beschäftigungszeit von mindestens drei Jahren bis zur Dauer von zwei Monaten, bei einer zusammenhängenden Beschäftigungszeit von mindestens fünf Jahren bis zur Dauer von drei Monaten zulässig, jedoch nicht über die Dauer des Beschäftigungsverhältnisses hinaus."

4. Der § 8 erhält folgende Fassung:
„(1) Das Beschäftigungsverhältnis der Angestellten kann während der ersten vier Beschäftigungsmonate mit einer Frist von zwei Wochen zum Ende eines Monats, in der folgenden Zeit mit einer Frist von vier Wochen zum Ende eines Monats gekündigt werden.
(2) Das Beschäftigungsverhältnis der Arbeiter kann mit einer Frist von vierzehn Tagen gekündigt werden.
(3) In Betrieben, in denen die Aufnahme und die Beendigung der Arbeiten jahreszeitlich bedingt sind, kann das Beschäftigungsverhältnis der Arbeiter mit einer Frist von drei Arbeitstagen gekündigt werden.
(4) Die Zulässigkeit einer fristlosen Lösung des Beschäftigungsverhältnisses während einer Probezeit oder aus wichtigem Grunde wird durch die Vorschriften der Absätze 1 bis 3 nicht berührt."

5. Dem § 9 Abs. 3 wird folgender Satz 2 angefügt:
„Durch eine Erkrankung wird der Urlaub nicht unterbrochen."

§ 2

Die Tarifordnung wird in ihrer neuen Fassung unter dem heutigen Tage bekanntgemacht.

§ 3

Diese Tarifordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft.

Krakau, den 17. März 1942.

Der Leiter
der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer

(5) Dalsza wypłata uposażenia jest dopuszczalna przez okres dwóch miesięcy, jeżeli łączny czas zatrudnienia wynosi co najmniej trzy lata, przez okres trzech miesięcy, jeżeli łączny czas zatrudnienia wynosi co najmniej pięć lat, jednak nie ponad okres trwania stosunku służbowego."

4. § 8 otrzymuje następujące brzmienie:
„(1) Stosunek służbowy pracowników umysłowych może być wypowiedziany w czasie pierwszych czterech miesięcy zatrudnienia na okres dwóch tygodni na koniec miesiąca, w czasie późniejszym na okres czterech tygodni na koniec miesiąca.
(2) Stosunek służbowy pracowników fizycznych może być wypowiedziany na okres czternastu dni.
(3) W przedsiębiorstwach, w których podjęcie i zakończenie prac jest uzależnione od pory roku, stosunek służbowy pracowników fizycznych może być wypowiedziany na okres trzech dni roboczych.
(4) Przepisy ust. 1 do 3 nie naruszają dopuszczalności niezwłocznego rozwiązania stosunku służbowego w okresie próby albo z ważnych powodów."

5. Do § 9 ust. 3 dodaje się następujące zdanie 2:
„Zachorowanie nie przerywa urlopu."

§ 2

Ordynację taryfową w jej nowym brzmieniu podaje się do wiadomości z dniem dzisiejszym.

§ 3

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

Krakau, dnia 17 marca 1942 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer

Tarifordnung

zur Änderung und Ergänzung der Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. I) — Tarifregister Nr. 3/3 — vom 24. April 1940.

(Tarifregister Nr. 3/7.)

Vom 17. März 1942.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBlGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

Ordynacja taryfowa

celem zmiany i uzupełnienia ordynacji taryfowej dla nie będących Niemcami pracowników umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OT. I) — rejestr taryfowy Nr. 3/3 — z dnia 24 kwietnia 1940 r.
(Rejestr taryfowy Nr. 3/7.)

Z dnia 17 marca 1942 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w połączeniu z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

Die Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. I) vom 24. April 1940 (VBlGG. II S. 270) wird wie folgt geändert und ergänzt:

1. Im § 1 Abs. 1 ist statt „§ 1 Abs. 2" zu setzen: „§ 1 Abs. 3".
2. Der § 1 Abs. 4 wird gestrichen.
3. Der § 2 Abs. 1 erhält folgende Fassung:
   „(1) Mehrarbeit (Überstunden) sind die geleisteten Arbeitsstunden, welche über die regelmäßige Arbeitszeit hinausgehen."
4. Der § 3 Abs. 3 erhält folgende Fassung:
   „(3) Für die Höhe der Gehälter der Angestellten im einzelnen sind die Anlagen 2a und 2b maßgebend. Angestellte vor vollendetem 19. Lebensjahr erhalten die Bezüge eines Angestellten nach vollendetem 19. Lebensjahr. Das Lebensjahr gilt mit Beginn des Monats als vollendet, in den der Geburtstag fällt."
5. Im § 3 werden die Absätze 4 und 5 durch folgende Absätze 4 bis 6 ersetzt:
   „(4) Angestellte, die im Vergleich zu den übrigen Angestellten besondere Leistungen vollbringen, können eine Leistungszulage erhalten; sie darf höchstens an 20 v. H. der Angestellten gewährt werden und 10 v. H. des Gehalts nicht übersteigen.
   (5) Angestellte der Gehaltsgruppen IV bis VIII mit mindestens 48 Stunden regelmäßiger Arbeitszeit, die regelmäßig oder im Einzelfalle auf Anordnung der Verwaltung oder des Betriebes Nachtdienst verrichten, erhalten für die Arbeit zwischen 22 und 6 Uhr eine Nachtdienstzulage. Die Nachtdienstzulage beträgt 0,20 Zloty für die Stunde, höchstens jedoch 1,20 Zloty für einen Nachtdienst. Die Zulage ist eine Aufwandsentschädigung; sie wird nicht gewährt, wenn durch andere Bezüge der Aufwand während des Nachtdienstes abgegolten wird.
   (6) Die Gehälter der in Warschau beschäftigten Angestellten können bis zu 10 v. H. überschritten werden."
6. Der § 6 Satz 2 erhält folgende Fassung:
   „Die Erstattung der beim Umzug entstehenden Kosten richtet sich nach den geltenden Bestimmungen."

§ 2

Die Tarifordnung wird in ihrer neuen Fassung unter dem heutigen Tage bekanntgemacht.

§ 3

Diese Tarifordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft.

Krakau, den 17. März 1942.

**Der Leiter
der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer**

§ 1

Ordynację taryfową dla nie będących Niemcami pracowników umysłowych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OT. I) z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 270) zmienia i uzupełnia się jak następuje:

1. W § 1 ust. 1 zamiast „§ 1 ust. 2" wstawić należy: „§ 1 ust. 3".
2. § 1 ust. 4 skreśla się.
3. § 2 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:
   „(1) Pracą nadliczbową (godzinami nadliczbowymi) są przepracowane godziny pracy, wykraczające poza normalny czas pracy."
4. § 3 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:
   „(3) Dla wysokości uposażeń pracowników umysłowych miarodajne są w szczególnych wypadkach załączniki 2a i 2b. Pracownicy umysłowi przed ukończonym 19 rokiem życia otrzymują pobory pracownika umysłowego po ukończonym 19 roku życia. Rok życia uważa się za ukończony z początkiem tego miesiąca, na który przypada dzień urodzenia."
5. W § 3 zastępuje się ust. 4 i 5 następującymi ust. 4 do 6:
   „(4) Pracownicy umysłowi, którzy w porównaniu do innych pracowników umysłowych wykazują specjalne wyniki pracy, mogą otrzymać dodatek za sprawność; wolno go udzielać najwyżej 20% pracowników umysłowych i nie może on przekraczać 10% uposażenia.
   (5) Pracownicy grup uposażeniowych IV do VIII o co najmniej 48 godzinnym normalnym czasie pracy, którzy regularnie lub w poszczególnym wypadku na zarządzenie zarządu lub zakładu pełnią służbę nocną, otrzymują za pracę między godziną 22 a 6 dodatek za służbę nocną. Dodatek za służbę nocną wynosi 0,20 zł. za godzinę, najwyżej jednak 1,20 zł. za jedną służbę nocną. Dodatek jest odszkodowaniem za wydatki; nie udziela się go, jeżeli inne pobory pokrywają wydatki podczas służby nocnej.
   (6) Pobory pracowników umysłowych, zatrudnionych w Warschau, mogą być przekroczone aż do wysokości 10%.
6. § 6 zdanie 2 otrzymuje następujące brzmienie:
   „Zwrot kosztów, powstających przy przeprowadzce, normuje się według obowiązujących postanowień."

§ 2

Ordynację taryfową w jej nowym brzmieniu podaje się do wiadomości z dniem dzisiejszym.

§ 3

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

Krakau, dnia 17 marca 1942 r.

**Kierownik
Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer**

Tarifordnung

zur Änderung und Ergänzung der Tarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. II) — Tarifregister Nr. 1/2 — vom 25. April 1940.

(Tarifregister Nr. 1/5.)

Vom 17. März 1942.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBlGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

Die Tarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. II) vom 25. April 1940 (VBlGG. II S. 272) wird wie folgt geändert und ergänzt:

1. Im § 1 Abs. 1 ist statt „§ 1 Abs. 2" zu setzen: „§ 1 Abs. 3".
2. Der § 2 Abs. 1 erhält folgende Fassung:
   „Mehrarbeit (Überstunden) sind die geleisteten Arbeitsstunden, welche über die regelmäßige Arbeitszeit hinausgehen und nicht in den beiden folgenden Kalenderwochen durch Abfeiern ausgeglichen werden."
3. Der § 3 erhält folgende Fassung:
   „(1) Für Mehrarbeit (Überstunden) gemäß § 2 Abs. 1 ist ein Zuschlag von 25 v. H. zum Stundenlohn zu gewähren. Dies gilt nicht
   a) wenn die Mehrarbeit infolge von Notfällen, Naturereignissen, Unglücksfällen oder anderen unvermeidlichen Störungen erforderlich ist;
   b) wenn in die Arbeitszeit regelmäßig und in erheblichem Umfange Arbeitsbereitschaft fällt;
   c) wenn die Mehrarbeit durch Vor- oder Abschlußarbeiten erforderlich wird.

   (2) Pförtner, Wächter und sonstige Beschäftigte, bei denen regelmäßig und in erheblichem Umfange Arbeitsbereitschaft vorliegt, erhalten einen Mehrarbeitszuschlag nur, wenn ihre Gesamtarbeitszeit mehr als 72 Stunden in der Woche beträgt. Sie erhalten in diesem Falle für jede weitere Arbeitsstunde ein Entgelt in Höhe von $^1/_{48}$ des Wochenlohnes.

   (3) Für Arbeit an Sonntagen und gesetzlichen Feiertagen, ausgenommen ununterbrochene Arbeit im Schichtwechsel, ist ein Zuschlag von 20 v. H. zu zahlen.

   (4) Für Nachtarbeit an Wochentagen ist ein Zuschlag zu zahlen. Dieser beträgt 10 v. H. des Stundenlohnes, höchstens jedoch 0,20 Zloty für die Stunde und 1,20 Zloty für einen Nachtdienst. Als Nachtarbeit gilt die von 22 Uhr bis 6 Uhr geleistete Arbeit. Für Pförtner, Wächter und sonstige Beschäftigte im Sinne des Abs. 2 ist kein Zuschlag für Nachtarbeit zu zahlen."

Ordynacja taryfowa

celem zmiany i uzupełnienia ordynacji taryfowej dla nie będących Niemcami pracowników i pracowniczek fizycznych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OT. II) — rejestr taryfowy Nr. 1/2 — z dnia 25 kwietnia 1940 r.

(Rejestr taryfowy Nr. 1/5.)

Z dnia 17 marca 1942 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w połączeniu z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

Ordynację taryfową dla nie będących Niemcami pracowników i pracowniczek fizycznych w służbie publicznej w Generalnym Gubernatorstwie (OT. II) z dnia 25 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 272) zmienia i uzupełnia się jak następuje:

1. W § 1 ust. 1 zamiast „§ 1 ust. 2" wstawić należy „§ 1 ust. 3",
2. § 2 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:
   „Pracą nadliczbową (godzinami nadliczbowymi) są te przepracowane godziny pracy, które przekraczają normalny czas pracy i nie są wyrównywane wolnymi godzinami w ciągu dwu następujących po sobie tygodni kalendarzowych."
3. § 3 otrzymuje brzmienie następujące:
   „(1) Pracę nadliczbową (godziny nadliczbowe) stosownie do § 2 ust. 1 wynagradzać należy 25%-owym dodatkiem do płacy godzinowej. Dodatek ten nie ma zastosowania
   a) jeśli praca nadliczbowa jest wymagana na skutek wypadków konieczności, siły wyższej, nieszczęśliwych wypadków lub innych nie dających się uniknąć przeszkód;
   b) jeśli na czas pracy przypada regularnie i w znacznym rozmiarze pogotowie pracy;
   c) jeśli praca w godzinach nadliczbowych jest wymagana z powodu prac wstępnych lub zakończających.

   (2) Odźwierni, dozorcy i inne zatrudnione osoby, u których zachodzi regularnie i w znacznym rozmiarze pogotowie pracy, otrzymują dodatek za pracę nadliczbową tylko wówczas, jeśli ich ogólny czas pracy wynosi więcej niż 72 godziny w tygodniu. W tym wypadku otrzymują oni za każdą dalszą godzinę pracy wynagrodzenie w wysokości $^1/_{48}$ płacy tygodniowej.

   (3) Za pracę w niedzielę i w ustawowe dnie świąteczne, z wyjątkiem nieprzerwanej pracy przy zmianie załóg, płacić należy dodatek w wysokości 20%.

   (4) Za pracę nocną w dnie robocze płacić należy dodatek. Wynosi on 10% godzinowego, nawyżej jednak 0,20 złotych za godzinę i 1,20 złotych za służbę nocną. Za pracę nocną uważa się pracę, wykonywaną od godziny 22 do godziny 6. Odźwiernym, dozorcom i innym zatrudnionym osobom w rozumieniu § 2 nie należy płacić żadnego dodatku za pracę nocną."

4. Im § 5 Abs. 2 erhält Gruppe II folgende Fassung:
„Gruppe II. Gelernte Arbeiter (Facharbeiter), d. h. solche, die nachweislich ein Handwerk in der üblichen Lehrzeit erlernt haben und darin beschäftigt werden."

5. Hinter § 5 Abs. 2 wird folgender Abs. 2a eingefügt:
„(2a) Gelernte Arbeiterinnen erhalten einen Zuschlag von 30 v. H., Vorarbeiterinnen und Aufseherinnen, die ein Handwerk erlernt haben, einen Zuschlag von 40 v. H. zum Lohn der ungelernten Arbeiterinnen."

6. Im § 5 sind nach Abs. 8 folgende Absätze 9 und 10 anzufügen:
„(9) Besonders leistungsfähige Arbeiter der Lohngruppen Ia, Ib und II können eine Leistungszulage erhalten. Die Leistungszulage kann jeweils bis zu 20 v. H. der Beschäftigten dieser Gruppen gewährt werden und beträgt bei 10 v. H. der Beschäftigten einer Lohngruppe bis zu 10 v. H. und bei weiteren 10 v. H. der Beschäftigten der gleichen Lohngruppe bis zu 20 v. H. des Lohnes.
(10) Die Löhne der in Warschau beschäftigten Arbeiter und Arbeiterinnen können bis zu 10 v. H. überschritten werden."

7. Der § 8 Satz 2 erhält folgende Fassung:
„Die Erstattung der beim Umzug entstehenden Kosten richtet sich nach den geltenden Bestimmungen."

§ 2

Die Tarifordnung wird in ihrer neuen Fassung unter dem heutigen Tage bekanntgemacht.

§ 3

Diese Tarifordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft.

Krakau, den 17. März 1942.

Der Leiter
der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer

4. W § 5 ust. 2 otrzymuje grupa II brzmienie następujące:
„Grupa II. Kwalifikowani robotnicy (robotnicy fachowi), tzn. tacy, którzy wyuczyli się w sposób dowiedziony rzemiosła w zwykłym na naukę czasie i wykonują odnośną pracę rzemieślniczą."

5. Po § 5 ust. 2 wstawia się następujące ust. 2a:
„(2a) Kwalifikowane robotnice otrzymują dodatek w wysokości 30%, starsze robotnice i dozorczynie, które wyuczyły się rzemiosła, dodatek w wysokości 40% do płacy robotnic niekwalifikowanych."

6. W § 5 po ust. 8 dodać należy następujące ustępy 9 i 10:
„(9) Szczególnie sprawni robotnicy grup płacy Ia, Ib i II mogą otrzymać dodatek za sprawność. Dodatek za sprawność może być każdorazowo udzielony do 20% zatrudnionych tych grup i wynosi przy 10% zatrudnionych pewnej grupy płacy do wysokości 10% oraz, przy dalszych 10% zatrudnionych tej samej grupy płacy, do wysokości 20% płacy.
(10) Płace robotników i robotnic, zatrudnionych w Warschau, mogą być przekroczone aż do wysokości 10%."

7. §6 zdanie 2 otrzymuje następujące brzmienie:
„Zwrot kosztów, powstających przy przeprowadzce, normuje się według obowiązujących postanowień."

§ 2

Ordynację taryfową w jej nowym brzmieniu ogłasza się z dniem dzisiejszym.

§ 3

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

Krakau, dnia 17 marca 1942 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer

Tarifordnung

zur Regelung der Wegegelder für Arbeiter sowie der Trennungsgelder für Arbeiter und Angestellte in der privaten Wirtschaft im Generalgouvernement.

(Tarifregister Nr. 17/2.)

Vom 25. März 1942.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBlGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

(1) Arbeitern, die mehr als 6 km von ihrer Arbeitsstelle entfernt wohnen und täglich zu ihrem

Ordynacja taryfowa

celem uregulowania wynagrodzeń za drogę dla pracowników fizycznych oraz wynagrodzeń za rozłąkę dla pracowników fizycznych i umysłowych w prywatnej gospodarce w Generalnym Gubernatorstwie.

(Rejestr taryfowy Nr. 17/2.)

Z dnia 25 marca 1942 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w związku z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

(1) Pracownikom fizycznym, którzy mieszkają w oddaleniu większym niż 6 km od swego miejsca

Wohnort zurückkehren, ist ein Wegegeld zu zahlen. Dieses beträgt je Arbeitstag

bei Entfernungen bis zu 10 km . . 0,60 Zloty,
bei Entfernungen von mehr als 10 km bis zu 20 km . . . . 1,00 Zloty,
bei Entfernungen von mehr als 20 km . . . . 2,00 Zloty.

(2) Der Berechnung ist der kürzeste zumutbare Weg zwischen Wohnort und Arbeitsstelle zugrunde zu legen.

(3) Das Wegegeld ist nur für die Tage zu zahlen, an welchen der Arbeiter arbeitet. Es ist auch zu zahlen, wenn der Arbeiter im Betriebe zwar erscheint, die Arbeit aber aus nicht in seiner Person liegenden Gründen nicht leisten kann.

§ 2

(1) Wird für die Fahrt nach und von der Arbeitsstelle ein öffentliches Verkehrsmittel benutzt, so ist an Stelle des Wegegeldes das Fahrgeld für die kürzeste und billigste Verbindung zu zahlen.

(2) Wird auf Kosten des Betriebes eine Fahrgelegenheit gestellt, so entfällt das Wegegeld.

§ 3

(1) Verheirateten Arbeitern und Angestellten in der privaten Wirtschaft, die außerhalb ihres Wohnsitzes beschäftigt werden und auch bei Benutzung der zur Verfügung stehenden Verkehrsmittel wegen zu großer Entfernung nicht täglich an ihn zurückkehren können, ist für die Dauer der Trennung je Kalendertag ein Trennungsgeld zu zahlen. Dieses beträgt

a) für Arbeiter sowie für Angestellte mit einfacher Tätigkeit . . . 7,— Zloty,

b) für Angestellte mit gehobener Tätigkeit, soweit sie nicht zur folgenden Gruppe gehören . . 8,— Zloty,

c) für Angestellte mit Tätigkeit von besonderer Bedeutung . . . . 9,— Zloty.

(2) Den verheirateten Arbeitern und Angestellten stehen gleich verwitwete mit Kindern unter 16 Jahren.

(3) Wird freie Verpflegung und Unterkunft oder eines von beiden gewährt, so sind die Trennungsgeldsätze entsprechend zu mindern. In Zweifelsfällen entscheidet der Gouverneur des Distrikts über die Höhe der Kürzung.

§ 4

Ledigen Arbeitern und Angestellten, welche die Voraussetzungen des § 3 Abs. 1 erfüllen und freie Unterkunft nicht erhalten, ist je Kalendertag ein Unterkunftsgeld in Höhe der tatsächlichen Kosten ihrer Unterbringung am Beschäftigungsort zu zahlen. Das Unterkunftsgeld darf jedoch höchstens betragen

a) für Arbeiter sowie für Angestellte mit einfacher Tätigkeit . . . 2,50 Zloty,

pracy i wracają codziennie do swego miejsca zamieszkania, należy płacić wynagrodzenie za drogę. Wynosi ono za każdy dzień pracy

przy oddaleniach do 10 km . . . . 0,60 zł.,
przy oddaleniach ponad 10 km do 20 km 1,00 zł.,
przy oddaleniach ponad 20 km . . . 2,00 zł.

(2) Za podstawę obliczenia należy przyjąć najkrótszą wymaganą drogę między miejscem zamieszkania a miejscem pracy.

(3) Wynagrodzenie za drogę należy płacić tylko za te dni, w których pracownik fizyczny pracuje. Należy je płacić również wtedy, jeśli pracownik fizyczny zjawia się wprawdzie w przedsiębiorstwie, lecz nie może wykonywać pracy z przyczyn, niezależnych od jego osoby.

§ 2

(1) Jeżeli dla jazdy do miejsca i z miejsca pracy użyto publicznego środka komunikacyjnego, to zamiast wynagrodzenia za drogę płaci się należność za przejazd w najkrótszym i najtańszym połączeniu.

(2) Jeśli przejazd umożliwiono na koszt przedsiębiorstwa, to wynagrodzenie za drogę odpada.

§ 3

(1) Żonatym pracownikom fizycznym i umysłowym w prywatnej gospodarce, których zatrudnia się poza obrębem ich miejsca zamieszkania i którzy nawet przy użyciu będących do dyspozycji środków komunikacyjnych nie mogą codziennie wrócić do niego z powodu zbyt wielkiego oddalenia, należy płacić na czas trwania rozłąki za każdy dzień kalendarzowy wynagrodzenie za rozłąkę. Wynosi ono:

a) dla pracowników fizycznych jak również umysłowych o czynnościach zwyczajnych . . . . 7,— zł.,

b) dla pracowników umysłowych o czynnościach o większym znaczeniu, o ile nie należą do następnej grupy . . . . 8,— zł.,

c) dla pracowników umysłowych o czynnościach o specjalnym znaczeniu . . . . 9,— zł.

(2) Z żonatymi pracownikami fizycznymi i umysłowymi stoją na równi owdowiali z dziećmi poniżej 16 lat.

(3) Jeżeli udziela się bezpłatnego utrzymania i pomieszczenia lub jednego z dwojga, to należy obniżyć odpowiednio stawki wynagrodzenia za rozłąkę. W wypadkach wątpliwych o wysokości obniżki rozstrzyga Gubernator Okręgu.

§ 4

Nieżonatym pracownikom fizycznym i umysłowym, którzy odpowiadają warunkom, zawartym w § 3 ust. 1, i nie otrzymują bezpłatnego pomieszczenia, płacić należy za każdy dzień kalendarzowy wynagrodzenie za pomieszczenie w wysokości rzeczywistych kosztów ich ulokowania w miejscu zatrudnienia. Wynagrodzenie za pomieszczenie może jednak wynosić najwyżej

a) dla pracowników fizycznych jak również umysłowych o czynnościach zwyczajnych . . . . 2,50 zł.,

b) für Angestellte mit gehobener Tätigkeit, soweit sie nicht zur folgenden Gruppe gehören . . 3,— Zloty,

c) für Angestellte mit Tätigkeit von besonderer Bedeutung . . . . 4,— Zloty.

§ 5

Bei Urlaub und Arbeitsversäumnis ist ein Trennungsgeld oder eine Vergütung für die Unterkunft nicht zu zahlen. Bei entschuldigtem Fernbleiben können jedoch die laufenden Kosten für die Unterkunft am Beschäftigungsort bis zur Höhe der Sätze des § 4 auf die Dauer von höchstens einem Monat erstattet werden.

§ 6

Diese Tarifordnung gilt nicht für Deutsche.

§ 7

Diese Tarifordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft. Die Tarifordnung zur Regelung der Wege- und Trennungsgelder für Arbeiter des Baugewerbes im Generalgouvernement (Tarifregister Nr. 17/1) vom 28. April 1941 (VBlGG. S. 298) tritt mit Ablauf des 31. März 1942 außer Kraft.

Krakau, den 25. März 1942.

Der Leiter der Hauptabteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer

b) dla pracowników umysłowych o czynnościach o większym znaczeniu, o ile nie należą do następnej grupy . . . . 3,— zł.,

c) dla pracowników umysłowych o czynnościach o specjalnym znaczeniu . . . . 4,— zł.

§ 5

W razie urlopu i niestawienia się do pracy nie należy płacić wynagrodzenia za rozłąkę ani też wynagrodzenia za pomieszczenie. Za usprawiedliwione niestawienie się mogą być jednak zwrócone bieżące koszty za pomieszczenie w miejscu zatrudnienia do wysokości stawek § 4 na czas najwyżej jednego miesiąca.

§ 6

Niniejsza ordynacja taryfowa nie obowiązuje odnośnie do Niemców.

§ 7

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r. Ordynacja taryfowa celem uregulowania wynagrodzeń za drogę i za rozłąkę dla pracowników fizycznych przemysłu budowlanego w Generalnym Gubernatorstwie (Rejestr taryfowy nr. 17/1) z dnia 28 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 298) traci moc obowiązującą z upływem dnia 31 marca 1942 r.

Krakau, dnia 25 marca 1942 r.

Kierownik Głównego Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer

Berichtigung.

Im § 8 der Verordnung über Bodenbenutzungserhebungen im Generalgouvernement vom 4. März 1942 (VBlGG. S. 116) muß Abs. 3 richtig wie folgt lauten:

„(3) In dem Falle des Abs. 1 Nr. 1 kann neben der Strafe auf Einziehung des gesamten landwirtschaftlichen, forstwirtschaftlichen, gärtnerischen oder weinbaulichen Grundbesitzes oder von Teilen desselben erkannt werden."

Krakau, den 30. März 1942.

Der Leiter des Amtes für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh

Sprostowanie.

W § 8 rozporządzenia o badaniach nad użytkowaniem gruntów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 4 marca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 116) winien ust. 3 brzmieć jak następuje:

„(3) W wypadku ust. 1 p. 1 można obok kary orzec konfiskatę całej rolniczej, leśno-gospodarczej, ogrodniczej i objętej uprawą wina posiadłości ziemskiej lub jej części."

Krakau, dnia 30 marca 1942 r.

Kierownik Urzędu dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Weh

Sprostowanie.

W rozporządzeniu o zniesieniu urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich z dnia 17 lutego 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 101) zastąpić należy w rozdziale III w napisie wyraz „sądownictwo niemieckie" wyrazem „sądownictwo nieniemieckie" jak również w § 9 ust. 1 wyraz „sądy okręgowe" wyrazem „sądy grodzkie".

Krakau, dnia 30 marca 1942 r.

Kierownik Urzędu dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Weh

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1.
Wydany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1.